

Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Iubirea Mea este pururea peste acest cort sfânt în care Eu, Domnul, Mi-am așezat acum opt ani masa Mea de cină, Paștele Meu cel nou, cortul Meu în care vin cu sfinții și prăznuiesc praznic de veac nou, taina cerului cel nou și a pământului cel nou între cer și pământ. Amin.

Pace vouă, copilași unși cu ungere nouă, cu ungere cu tărie, cu mir din cer, după planul Meu dumnezeiesc prin care lucrez lucrarea Tatălui Meu Savaot pentru veacul veșniciei, pentru răscumpărarea făpturii. Acum opt ani am venit la voi și v-am așezat să ridicați această piatră. Erați cu mâinile și cu puterile goale, iar Eu am putut prin voi, căci este scris în Scripturi că Eu, Domnul, prin cei slabi Mă desăvârșesc cu lucrările Mele, și îi fac biruitori prin credința lor. Este scris în Scripturi că *«celui ce biruiește îi voi da din mana cea ascunsă, și îi voi da lui o pietricică albă; și pe pietricică, nume scris, nume nou pe care nimeni nu-l poate înțelege decât primitorul, decât biruitorul»*. Iată piatra, și pe voi lângă ea, și pe Mine lângă voi, scriindu-Mi pe piatră cartea judecății necredinței, căci scris este: *«Nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ n-a putut să deschidă cartea, nici să se uite în ea»*; nimeni decât Eu, Mielul Tatălui. Amin.

Cartea cea din dreapta Tatălui Meu am luat-o Eu, și am deschis-o, că a venit vremea ei. Prin ea v-am răscumpărat pe voi și v-am făcut preoții Mei ca să stați lângă Mine și să fiți împărăție Mie. Și Mă voi lăți cu ea, și Mă voi lungi cu ea, și va fi numărul vostru zeci de mii de zeci de mii și mii de mii, după cum scrie în Scripturi, căci împărăția Mea și avutul Meu este de mare preț. Sufletul cel credincios este unealtă prin care Eu, Domnul, Îmi fac plug și trag cu el brazdă nouă pentru sămânță nouă. Amin.

Iată cartea prin care Eu v-am răscumpărat cu cuvântul care zice și se face. Eu sunt piatra voastră de temelie, căci așa se poate zidi casa Mea, iar altfel nu se poate. Cel ce-Mi face Mie casă, dacă Eu nu pot să locuiesc în ea cu împărăția Mea, aceea nu este casă pentru Mine; aceea este casă pusă pe pământ gol, casă bătută de furtuni, casă fără temelie, casă de pământ, nu de piatră.

Fericit este locul și omul peste care Eu încap cu cuvântul Meu, cu planul Meu cel dumnezeiesc, iar altfel nu e planul Meu, ci e planul omului. Eu din veac în veac am fost cu omul prin cuvânt, iar unde n-am încăput Eu, acolo a făcut omul, nu Eu, chiar dacă zice omul că a făcut pentru Mine. Ce casă poate să-Mi zidească Mie omul? Eu sunt Cel ce locuiesc în cele ce nu se văd, și care sunt din veac, acoperindu-Mi slava ca în nor, căci scris este: *«Eu sunt Cel ce locuiesc în nor»*. Așa am locuit și în mijlocul lui Israel, și el vedea norul și mergea după el, dar apoi el s-a abătut de la fața Mea, și Eu M-am mâniat pe el și l-am lăsat furtunii, și l-am lăsat să piară, așa cum a voit el, și Eu Mi-am luat casa de la el. O, fericit este locul și omul în care încap cu cuvântul Meu, cu taina casei Mele, căci scris este: *«La cel credincios vin și Îmi fac casă, și Îmi fac cină și cinez cu el la masa Mea cu el»*. Amin.

Fericiți sunteți voi, cei care M-ați primit cu cuvântul Meu, că iată, cuvântul și-a făcut locaș la voi, pentru el și pentru voi, și s-a așezat masă de cină, masă de cuvânt, căci omul trebuie să trăiască cu cuvântul lui Dumnezeu de hrană, căci pâine se face tot cu cuvântul. Iar acum serbăm praznic ceresc de nou Ierusalim în grădina Mea cu voi. Îngerii se strâng și cântă laude îngerești biruinței Mele de la voi. Sfinții sunt în uimire pentru lucrul Meu cel de pe pământ, lucrul cu care Mă voi lăți și Mă voi lungi și voi înnoi pământul cu cuvântul, și pământul se va supune și va intra la înnoit, căci sufletul cel credincios de pe el, este unealtă prin care Eu, Domnul, Îmi fac plug și trag cu el brazdă nouă. Amin. Îngerii cântă deasupra grădinii Mele de la voi, că e praznic de nou Ierusalim. Sfinții sunt în uimire, căci văd împlinirea proorociilor, iar Tatăl Meu Savaot

este în Mine, și Eu în El, cu bucuria cea de nou Ierusalim. Eu sunt Mieluțul Lui, Care S-a dat pe Sine jertfă pentru răscumpărarea făpturii, și am luat cartea din dreapta Lui și lucrez după ea, căci am deschis-o și v-am cuprins pe voi în ea, și vă dau din ea, căci Eu așa am zis: «*Duhul Adevărului Mă va preamări pe Mine, căci din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă. Toate câte are Tatăl sunt ale Mele. Pentru aceea zis-am că din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă. Vă va învăța pe voi tot adevărul, căci nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi ce I s-a spus, și cele viitoare vesti-va vouă*». Amin.

O, Tată Savaot, am luat cartea din dreapta Ta și am deschis-o și lucrez din ea, căci scris este în Scripturi: «*Pe cei ce și-au curățat veșmintele lor spălându-le cu sângele Mielului, Eu îi voi pășuna pe ei și îi voi aduce la izvoarele apelor vieții, și voi șterge orice lacrimă de pe ochii lor, și îi voi pune ziua și noaptea slujitori în templul Meu, și voi înălța cortul Meu asupra lor*». O, Tată Savaot, suntem în sărbătoare cerească pentru grădinița cuvântului Nostru și pentru piatra cea albă din ea, care acoperă sub ea taina cuvântului Meu peste pământ. Această piatră albă este norul care Mă acoperă pe Mine ca să grăiesc peste pământ. Ea este jilțul pe care stă împărățind peste pământ cuvântul Tău și al Meu în lucrare de Duh Sfânt. Ea este taina calului cel alb pe care șade Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul Tău, și oști din cer vin după Mine când vin cuvânt în grădină, căci scris este în Scripturi: «*Oștirile din cer vin după El, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb, curat, și din gura Lui iese sabie ascuțită, ca să lovească pe păgâni cu ea; și El îi va păstori cu toiag de fier și va călca pe teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu*». Amin. Deschid cartea cea din dreapta Ta și o pun pe masa aceasta, pe piatra aceasta, și cânt cântarea Mea de laudă pentru piatra aceasta, iar îngerii și sfinții sunt slava Mea și a Ta, Tată Savaot, deasupra grădinii care poartă peste ea slava aceasta. Amin.

– O, Fiule, Mieluțul Meu, să Te bucuri acum și pururea și în vecii vecilor, căci Eu aceasta Ți-am dorit când Ți-am hărăzit să vii să Te faci Om pe pământ și să Te lași junghiat pe altarul crucii, și să Te scoli apoi, și să domnești peste vii și peste morți ca un biruitor al morții, Fiule, Mieluțul Meu. Să Te bucuri, tată, căci Eu aceasta Ți-am dorit. Și Eu Mă bucur în Tine, căci Tu ești locașul Meu, precum Eu sunt locașul Tău. Aceasta am dorit de când omul s-a zdrobit prin neascultare. Am dorit răscumpărarea facerii, Fiule, Mieluțul Meu, și ea vine și iarăși se face, căci Tu ești Cuvântul Meu, Care zice și Se face.

Sărbătoarea grădiniței Noastre poartă în ea și pe fiul cel uns de Noi care a mărturisit cu numele lui numele Nostru, Fiule Mieluțule. L-am avut acum opt ani aici, lângă cei micuți ai Noștri, și l-au luat apoi de aici Anna și Caiafa și Iuda, și l-au pus în lanțurile lor și i-au legat pașii spre izvor. Să-i trimitem și lui mângâiere și putere, Fiule Mieluțule. Să-i trimitem și lui veste cerească, veste îngerească, nu omenească. Să-i trimitem bucurie, că e îndurerat și înlăcrimat și apăsător de oamenii urii și ai slavei deșarte. Să-i trimitem bucuria sărbătorii de nou Ierusalim, și s-o simtă, Fiule. Să-i trimitem pe îngerul Nostru să poruncească lanțurilor lui să cadă, și să facă zgomot când vor cădea, și să lovească ele pe cei care le-au pus peste el și să-i înțelepțească spre pocăință și spre umilință și spre vederea celor cerești, care sunt cu Noi, Fiule, peste grădinița aceasta peste care-l avem martor al Nostru pe cel îndurerat între arhierii bisericii, pe Irineu, piatra păcii Noastre, pe îngerul cel de azi al bisericii, după cum era scris în Scriptura care scrie: «*Iată, Eu trimit pe îngerul Meu, și va găti cale înaintea feței Mele, și îndată va intra în templul Său Domnul*». O, Fiule Mieluțule, să-l ridice din durere cei ce l-au îndurerat pe el. Amin, amin, amin.

– Facă-se după cuvântul acesta, Tată Savaot! Sfârșească-se așteptarea aceasta, că nu voiesc să vin să lovesc casa cu prăpăd, nu voiesc să dau peste stâlpii casei acesteia ca să cadă tavanul. Iată, ce casă poate să-Mi zidească Mie omul ca să pot sta Eu în ea? Unde nu încap Eu, acolo nu este casa Mea, ci a omului care a făcut-o. Iată cartea pe care am luat-o din dreapta Ta, Tată Savaot, și din ea iau și dau peste pământ, și zic: fericit este locul și omul peste care Eu încap cu cuvântul Meu, cu descoperirea cea de la Mine, cu planul Meu cel dumnezeiesc, iar altfel nu e

planul Meu, ci e planul omului care face planuri fără Domnul, iar planurile lui nu sunt ca planurile Mele. Facă-se voia Ta și a Mea, Tată, precum în cer așa și pe pământ, ca să izbăvim turma de vremea cea rea, Tată Savaot. Amin, amin, amin.

– O, Fiule, Mieluțul Meu, să Te bucuri de toate împlinirile cuvântului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor, căci Eu aceasta Ți-am dorit de când omul a murit pentru neascultare. Ți-am dorit răscumpărarea facerii, și iată, ea vine, și Tu vei fi biruitor și Împărat peste făptură și Părinte al veacului ce va să fie. Eu în Tine, și Tu în Mine, Fiule, Mieluțul Meu. Amin, amin, amin.

– Acum, Tată Savaot, să încununăm sărbătoarea pecetluirii ieslei cuvântului Meu, pe care Eu acum opt ani, în ziua aceasta a douăsprezecea a lunii a douăsprezecea, am împlinit-o peste această grădină, când am avut aici pe arhiereul care a pus din partea Mea pecetea sfințeniei Mele peste ea și peste cei unși de Mine în grădinița cuvântului Meu. Întăresc cu întreită putere pecetea aceasta și cartea care stă sub piatra aceasta de mărturie, și la porți, și zic: oricine va cădea pe această piatră, se va sfârâma, iar pe cine piatra va cădea, se va face praf. Amin. Eu sunt Cel ce am împărăție aici, și Eu sunt piatra pe care stă această mărturie. Eu sunt Cel ce Mă mărturisesc pe Mine Însumi prin ea. Amin, amin, amin.

Dacă voiește cineva să vină la Mine și după Mine, acela trebuie să aibă numai o cale, calea sfințeniei, care duce la împărăția cerurilor, iar Eu pe mulți din ei îi trimit din partea Mea să vestească în lung și în lat vestea împărăției cerurilor, care a început în om acum două mii de ani, iar cine a crezut s-a botezat și s-a mântuit de păcat. Cei ce vor să vină la Mine, să fie săraci ca să poată veni, și să nu aibă adunătură lumească. Eu la apostolii Mei le-am spus să nu-și ia nici traistă, nici toiag când vin pentru Mine. Așa și cei ce vin acum, să nu-și ia după ei nici averi, nici tată, nici mamă, nici fii, nici frați, nici rude să nu-și ia, nici un fel de toiag să nu-și ia, căci Eu sunt sprijinul celor ce vin după Mine, iar altfel este cădere, căci scris este: «*Dușmanii omului sunt casnicii lui, care nu-l lasă liber ca să vină după Mine*». Iată cuvânt greu de pătruns: cel ce are traistă și toiag nu vine după Mine, că are el, nu mai vine să-i dau Eu. Eu am ca toiag pentru cei ce vin după Mine calea sfințeniei, calea care-l aduce pe om la Mine, toiag de sprijin pentru cel ce află calea Mea. Amin.

Acum, fiilor din grădină, Eu vă mărturisesc pe voi înaintea îngerilor și a sfinților și a oamenilor de pe pământ, căci voi sunteți cei ce ați rămas cu Mine dintre cei ce au fost chemați la masa cuvântului Meu din zilele acestea, și Eu v-am rânduit vouă împărăție precum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu, ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția Mea, și să ședeți lângă Mine pentru judecata făpturii. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea aceasta în cer și pe pământ. Amin. Binecuvântată să fie crucea pe care ați ridicat-o în sus lângă căsuța din deal pentru semn de sărbătoare a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Săpați pe ea ziua ei de serbare, odată cu ziua de serbare a ieslei care poartă în ea piatra pe care Eu Mă scriu carte de judecată peste timp. Iar pe voi vă rânduiesc mai departe să duceți povara Mea până voi veni, și apoi ne vom odihni, și vom fi, și cu bucurie vom fi. Amin, amin, amin.

29-11/12-12-1999